

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 634

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 iulie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 381 din 31 mai 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 97 pct. 1 și 4 din Codul de procedură civilă	2–8	910/1.161. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 397/836/2018 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2018 a Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019	13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
528. — Hotărâre pentru completarea anexei nr. 22 la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani	9	911/1.162. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 726/507/2017 privind aprobarea Normelor tehnice de realizare a Programului pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor pentru pensionarii care realizează venituri din pensii și indemnizație socială pentru pensionari, de până la 900 lei/lună inclusiv, indiferent dacă realizează sau nu alte venituri	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
909/1.163. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 674/252/2012 privind aprobarea formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a Normelor metodologice privind utilizarea și modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu	10–12	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
		1.164. — Ordin privind modificarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 881/2018 pentru aprobarea documentelor justificative privind raportarea activității realizate de către furnizorii de servicii medicale și medicamente — formulare unice pe țară, fără regim special	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 381

din 31 mai 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 97 pct. 1 și 4 din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 97 pct. 1 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Angela Tașiana Pop în Dosarul nr. 671/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 Judecători, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.613D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 8 mai 2018, în prezența avocatului autoarei excepției, Monica Livescu, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, a amânat pronunțarea asupra cauzei la data de 31 mai 2018, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 18 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 671/1/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 Judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 și ale art. 97 pct. 1 și 4 din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurenta Angela Tașiana Pop, în cadrul soluționării recursului declarat împotriva Hotărârii nr. 35/J din 11 noiembrie 2015, pronunțate de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru judecători în materie disciplinară, prin care a fost admisă acțiunea disciplinară și s-a aplicat recurenței sancțiunea excluderii din magistratură, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza întâi din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, privind „nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor”.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia solicită Curții Constituționale să constate că dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 sunt neconstituționale în măsura în care ar fi interpretate în sensul că ar reglementa doar calea de atac a recursului, și nu o cale de atac devolutivă, care să permită analiza cauzei disciplinare sub

toate aspectele. De asemenea, susține că dispozițiile art. 97 pct. 1 și 4 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care ar fi interpretate în sensul că niciuna dintre ipotezele normative prevăzute de acestea nu ar permite Înaltei Curți de Casație și Justiție să judece o cale de atac devolutivă, împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii (CSM), pronunțate în materie disciplinară.

5. Cu privire la încălcarea art. 16 din Constituție se susține că, prin dispozițiile de lege criticate, se produce o îngrădire nejustificată a dreptului de acces la o instanță care să analizeze fondul cauzei, deși Înalta Curte de Casație și Justiție este prima și ultima instanță de judecată în fața căreia se aduce spre apreciere legalitatea și temeinicia hotărârii de sancționare disciplinară a magistratului. Orice derogare de la regula egalității contravine ordinii de drept, pe care o transformă într-o simplă utopie, lipsită de orice valențe juridice. Inegalitatea în drepturi, creată prin normele criticate „rezultă din situația de inegalitate — din punct de vedere al drepturilor procesuale de acces la o instanță cu deplină jurisdicție — create între persoanele sancționate disciplinar, care nu îndeplinesc funcția de magistrat și cei care îndeplinesc o astfel de funcție”. Astfel, pe de-o parte, persoanele angajate în muncă, în baza unui contract de muncă, sancționate în cadrul unei proceduri disciplinare de către angajator, au la dispoziție o acțiune directă la instanța de judecată specializată în litigiile de muncă, precum și o cale de atac devolutivă, apelul. Pe de altă parte, magistrații sunt sancționați disciplinar de către Consiliul Superior al Magistraturii și nu au la dispoziție decât o singură formă de acțiune la instanța de judecată, împotriva măsurii de sancționare disciplinară, anume „recursul” în casație prevăzut de art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004. Reglementarea doar a unei căi extraordinare de atac pentru magistratul cercetat disciplinar reprezintă o inegalitate în exercitarea dreptului de acces la o instanță cu deplină jurisdicție, raportat la alte proceduri disciplinare (cum ar fi cele în cazul notarilor, avocaților, executorilor judecătorești sau mediatorilor), care asigură accesul la justiție în mod efectiv, fiind permis instanței de judecată să analizeze decizia/hotărârea de sancționare disciplinară — atât sub aspectul netemeinicii acesteia, iar nu doar din perspectiva motivelor de nelegalitate. O astfel de inegalitate poate fi înlăturată prin interpretarea art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, în concordanță cu art. 7 alin. (2) din Legea nr. 76/2012, potrivit căruia, în cazul în care, printr-o lege specială, se prevede că hotărârea judecătorească de primă instanță este „supusă recursului” sau că „poate fi atacată cu recurs” ori, după caz, legea specială folosește o altă expresie similară, aceasta va fi supusă numai apelului la instanța ierarhic superioară. Singurele excepții de la această regulă sunt cele prevăzute de art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012, iar procedura disciplinară reglementată de Legea nr. 317/2004 nu este prevăzută printre ele. Se susține că egalitatea în drepturi a celor care contestă o decizie/hotărâre disciplinară, poate fi asigurată prin simpla interpretare a art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 în raport de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 76/2012. Această

interpretare se încadrează și în ipotezele prevăzute de art. 97 pct. 4 din Codul de procedură civilă, care prevede competența materială a Înaltei Curți de Casație și Justiție de a judeca „*orice alte cereri date în competența sa*”. În situația în care s-ar considera că „recursul” exercitat în temeiul art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 nu s-ar încadra în ipoteza reglementată de art. 97 pct. 4 din Codul de procedură civilă, ci doar în ipoteza prevăzută de art. 97 pct. 1 din același cod, s-ar ajunge la o limitare disproporționată și nejustificată a accesului la justiție, în sensul de acces la o instanță cu deplină jurisdicție, și la un remediu efectiv pentru magistratul sancționat disciplinar. O astfel de interpretare restrictivă conduce la inegalitatea în drepturi pentru magistrați, din punct de vedere al dreptului la un remediu efectiv împotriva unei hotărâri disciplinare emise de Consiliul Superior al Magistraturii, în raport cu căile de atac reglementate de Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și de alte legi care reglementează procedura disciplinară pentru alte profesii. Așadar, dacă s-ar ajunge la concluzia că, din economia prevederilor Codului de procedură civilă și ale Legii nr. 303/2004, Înalta Curte de Casație și Justiție nu poate judeca litigiile în primă instanță în materie disciplinară (conform dispozițiilor art. 97 pct. 4 din Codul de procedură civilă) sau în apel [în interpretarea art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 prin raportare la art. 7 alin. (2) din Legea nr. 76/2012], deoarece nu i-au fost atribuite competențe în acest sens, „o astfel de interpretare ar duce la o inegalitate în drepturi între magistrații sancționați disciplinar și procedurile disciplinare reglementate pentru orice alte categorii de persoane de Legea nr. 53/2003, Legea nr. 36/2005, Legea nr. 51/1995, Legea nr. 188/2000 sau Legea nr. 192/2006”. Datorită specificului profesiei de magistrat, Legea nr. 317/2004 stabilește în competența Completului de 5 judecători soluționarea „recursului” declarat de magistrat împotriva hotărârii de sancționare a Consiliului Superior al Magistraturii, care, potrivit art. 24 din Legea nr. 303/2004, poate soluționa „cauzele în materie disciplinară potrivit legii și alte cauze date în competența lor prin lege”. Trebuie avut în vedere că reglementarea cuprinsă în art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 a fost adoptată sub imperiul vechiului Cod de procedură civilă, care reglementa recursul întemeiat pe dispozițiile art. 304¹ din același Cod, pentru situația în care recursul pentru motive de netemeinicie era declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu putea fi atacată cu apel. Tocmai de aceea legiuitorul a prevăzut, în art. 7 alin. (2) din Legea nr. 76/2012, acea recorelare a căilor de atac, pentru a da posibilitatea asigurării unei căi de acces reale, de remediu efectiv, în situațiile în care este vorba de reglementări anterioare noului Cod de procedură civilă, care prevedeau doar calea de atac a recursului. Se mai susține că inegalitatea în drepturi procesuale a magistratului sancționat disciplinar rezultă și din inegalitatea de tratament ce rezultă din norma procesual penală. *Mutatis mutandis*, și în materia disciplinară a magistraților, Înalta Curte de Casație și Justiție ar trebui să poată judeca sub toate aspectele cauza disciplinară, din moment ce, prin Constituție, i s-a dat în competență soluționarea unor astfel de cauze. Egalitatea între puterile statului ar trebui să fie transpusă și din această perspectivă a drepturilor și garanțiilor procesuale oferite reprezentanților oricăreia dintre aceste puteri, respectiv și celor din puterea judecătorească.

6. Cât privește încălcarea art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție și a art. 20 din Constituție, raportat la art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la un recurs efectiv, se susține că acestea dau expresie unei idei generale, potrivit căreia o protecție eficace a drepturilor omului

nu poate fi realizată prin simpla consacrare a unor drepturi substanțiale, ci este necesar ca aceste drepturi să fie însoțite de garanții fundamentale de ordin procedural, care să asigure mecanismele corespunzătoare de punere în valoare. În acest sens se invocă jurisprudența de principiu a Curții Europene a Drepturilor Omului. Art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2014 [dacă ar fi interpretat restrictiv, fără luarea în considerare a dispozițiilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 76/2012], oferă magistratului numai calea de atac a recursului împotriva hotărârii prin care a fost sancționat, fiindu-i în mod evident încălcat dreptul la un tribunal (în sensul de instanță cu plenitudine de jurisdicție). Accesul la justiție al magistratului sancționat disciplinar este limitat prin textul de lege criticat, acesta neavând posibilitatea de a beneficia de o deplină jurisdicție, de o analiză sub toate aspectele a contestației sale adresate pentru prima dată în fața unei instanțe de judecată. În cazul magistraților sancționați disciplinar, calea de atac a recursului, stabilită de art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, nu asigură decât un acces limitat la o justiție independentă și echitabilă, întrucât nu este permisă critica de netemeinicie și nici administrarea de probe, altele decât înscrisurile. O astfel de limitare a dreptului la acces la justiție și a dreptului la un remediu judiciar efectiv afectează în mod flagrant dreptul de acces la instanță, ca fațetă a dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 21 din Constituție, cât și de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Se susține că, din moment ce hotărârea disciplinară emisă de Consiliul Superior al Magistraturii nu corespunde nici măcar unei judecăți în primă instanță în materie disciplinară, având în vedere calificarea de „instanță extrajudiciară” dată chiar de Curtea Constituțională, în interpretarea textului constituțional al art. 134, atunci se impune cu necesitate asigurarea unei căi de atac devolutive, pentru asigurarea unui real acces la justiție. În acest sens se invocă deciziile Curții Constituționale nr. 148 din 16 aprilie 2003 și nr. 799 din 17 iunie 2011, prin care s-a statuat că dispoziția constituțională a art. 134 alin. (2), potrivit căreia Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată în materie disciplinară, nu poate interzice accesul liber la justiție al persoanei judecate de această „instanță” extrajudiciară, fără încălcarea prevederilor art. 6 din Convenție. Totodată, este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 774 din 10 noiembrie 2015, potrivit căreia rolul Consiliului Superior al Magistraturii, de instanță de judecată, nu atrage calificarea acestuia drept o instanță judecătorească, astfel că nu se poate interzice accesul liber la justiție al persoanei judecate de această „instanță disciplinară”. În continuare, autoarea excepției invocă jurisprudența relevantă a Curții Europene de Drepturile Omului, respectiv, Hotărârea pronunțată în Cauza *Oleksandr Volkov împotriva Ucrainei* și Hotărârea pronunțată în Cauza *Ramos Nunes De Carvalho E Sa împotriva Portugaliei*. Lipsa unei căi de atac devolutive — ca remediu efectiv la dispoziția unui judecător sancționat disciplinar în fața unei instanțe independente, în sensul art. 6 din Convenție, este de natură să conducă la încălcarea drepturilor lui fundamentale la un proces echitabil, sub aspectul dreptului la un tribunal imparțial și independent, precum și la încălcarea dreptului la un remediu efectiv, care să-i permită analiza încălcării drepturilor sale subiectiv civile, sub toate aspectele. Acesta este și sensul dreptului consacrat constituțional prin art. 21, iar interpretarea sa trebuie făcută prin prisma art. 20 din Constituție, prin raportare la art. 6 și art. 13 din Convenție, care conțin dispoziții mult mai favorabile decât art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004. Argumentele mai sus expuse trebuie interpretate în mod sistematic, având în vedere și prevederile art. 24 din Legea nr. 304/2004, care conduc la

aceeași concluzie privind calea de atac a apelului, și anume că Înalta Curte de Casație și Justiție are competența materială de a judeca apeluri, și chiar fonduri, în materie disciplinară, în virtutea art. 97 pct. 4 din Codul de procedură civilă. Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nu este o „hotărâre” pronunțată de o instanță din cele prevăzute de art. 126 alin. (1) din Constituție și art. 2 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, care să aibă regimul juridic al hotărârii, reglementat de art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Calea de atac reglementată de art. 51 din Legea nr. 317/2004 devine una iluzorie și lipsită de efectivitate în situația în care nu s-ar putea constitui într-un remediu care să răspundă concret și real nevoii unei analize de fapt și de drept a cazului disciplinar.

7. Referitor la încălcarea art. 53 din Constituție se susține că dispozițiile de lege criticate nu respectă condițiile reglementate de această normă constituțională. Chiar dacă legiuitorul poate opera o restrângere a exercițiului unor drepturi fundamentale, aceasta poate avea loc numai dacă se impune într-o societate democratică. Nu numai că îngrădirea dreptului la o cale de atac devolutivă nu se încadrează în ipotezele prevăzute în mod expres la art. 53 alin. (1) din Constituție, dar aceasta nici nu se impune într-o societate democratică și nici nu este proporțională cu situația care a determinat-o. Cu atât mai mult cu cât magistratul îndeplinește o funcție ce ține de exercițiul uneia dintre puterile în stat, trebuie să i se asigure garanții sporite că nu este supus abuzului și, ca atare, accesul său la o instanță independentă să nu fie îngrădit într-o manieră în care dreptul este atins în substanța sa.

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 Judecători** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căii de atac în materia răspunderii disciplinare a magistraților, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Faptul că dispozițiile legale specificate instituie o anumite cale de atac sau anumite reguli de competență, în acord cu modalitatea prin care noul Cod de procedură civilă a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Convenție — așa cum rezultă din Hotărârea Guvernului nr. 1.527/2007, prin care au fost aprobate tezele prealabile ale proiectului Codului de procedură civilă — nu reprezintă o discriminare, în condițiile în care se poate vorbi despre discriminare doar atunci când persoanelor aflate în situații juridice comparabile li se aplică un tratament juridic diferit. Or, procedura de judecată a recursului în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție este identică și se aplică în mod similar tuturor persoanelor care sunt părți în fața acestor complete de judecată. Când privește dispozițiile legale criticate, privind organizarea și funcționarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, ca instanță disciplinară, acestea reprezintă o reiterare și o aplicare a prevederilor constituționale ale art. 134 alin. (3) din Legea fundamentală, care stipulează că hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție. În atare situație, nu se poate susține că acestea ar încălca dreptul la un proces echitabil sau accesul liber la justiție. Se invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 1 februarie 2011. În final, instanța apreciază că nemulțumirea petentei nu vizează explicit conținutul normelor, ci absența unor alte dispoziții, a căror încorporare în textele criticate ar fi, în opinia sa, oportună. Pe de

altă parte, se menționează că, dată fiind specificitatea cauzelor în materia contenciosului disciplinar al magistraților, în cadrul unor astfel de pricini, eventualele critici, formulate din perspectiva netemeinicii unei hotărâri, vizează în realitate, mai mult sau mai puțin explicit, aspecte de nelegalitate a acesteia, care pot fi examinate de instanța de control judiciar, prin încadrarea lor în cazurile de casare prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite și, de aceea, el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În cazul de față, statutul specific al magistraților este diferit de cel al altor categorii profesionale, astfel încât nu se poate vorbi de o situație analoagă ori comparabilă a corpului magistraților cu personalul contractual, cum susține autoarea excepției. Statutul personalului contractual, inclusiv materia răspunderii disciplinare, este guvernat de prevederile Codului muncii — Legea nr. 53/2003. Stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este atributul exclusiv al legiuitorului, care poate adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați, în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații. În acest sens este și art. 126 alin. (2) din Constituție. Astfel, instituirea unor reguli speciale de procedură nu este contrară principiului egalității în fața legii ori dreptului la apărare, atâta timp cât ele se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei și asigură egalitatea juridică a părților. În ceea ce privește criticile raportate la art. 21 din Constituție, referitor la accesul liber la justiție și la art. 6 și 13 din Convenție, se menționează că, în conformitate cu art. 134 alin. (3) din Constituție, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție. Pentru a satisface exigențele art. 21 și art. 24 din Constituție și art. 6 paragraful 1 din Convenție, „tribunalul” vizat de această din urmă dispoziție trebuie să aibă competența să examineze toate chestiunile de fapt și de drept pertinente pentru litigiul cu care este sesizat. Se invocă în acest sens jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Prevederile art. 51 alin. (3) teza 1 din Legea nr. 317/2004 nu exclud existența unui control judecătoresc deplin asupra actelor adoptate de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară, pentru a se putea reține contrarietatea cu art. 21 din Constituție. Calea de atac a recursului împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară urmează a fi calificată ca fiind o cale de atac devolutivă, aceasta fiind semnificația prevederilor art. 134 alin. (3) din Constituție. În acest sens se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 127 din 1 februarie 2011.

11. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere transmis Curții Constituționale și reținut în Decizia nr. 643 din 1 noiembrie 2016, în sensul constituționalității dispozițiilor de lege criticate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de Inspekția Judiciară, susținerile autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, și ale art. 97 pct. 1 și 4 din Codul de procedură civilă, dispoziții ce au următorul conținut:

— Art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004: *„Împotriva hotărârilor prevăzute la alin. (1) se poate exercita recurs în termen de 15 zile de la comunicare de către judecătorul sau procurorul sancționat ori, după caz, de Inspekția Judiciară sau de către ceilalți titulari ai acțiunii disciplinare care au exercitat-o. Competența soluționării recursului aparține Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Din Completul de 5 judecători nu pot face parte membrii cu drept de vot ai Consiliului Superior al Magistraturii sau judecătorul sancționat disciplinar.”*

— Art. 97 pct. 1 și 4 din Codul de procedură civilă: *„Înalta Curte de Casație și Justiție judecă:*

1. recursurile declarate împotriva hotărârilor curților de apel, precum și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege;

4. orice alte cereri date prin lege în competența sa.”

Dispozițiile art. 51 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, la care fac referire dispozițiile art. 51 alin. (3) din aceeași lege, au următorul conținut: *„Hotărârile secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară se redactează, obligatoriu, în termen de cel mult 20 de zile de la pronunțare și se comunică, de îndată, în scris, judecătorului sau procurorului vizat, precum și Inspekției Judiciare ori, după caz, titularului acțiunii disciplinare care a exercitat-o. Comunicarea hotărârilor este asigurată de Secretariatul general al Consiliului Superior al Magistraturii.”*

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportat la art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a fost invocată în cadrul soluționării recursului declarat împotriva Hotărârii nr. 35/J din 11 noiembrie 2015, pronunțate de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru judecători în materie disciplinară, prin care a fost admisă acțiunea disciplinară și s-a aplicat recurentei o sancțiune disciplinară prevăzută de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Recursul a fost înregistrat spre soluționare pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, dosarul a parcurs procedura de filtrare, potrivit art. 493 din Codul de procedură civilă, iar, prin Încheierea de ședință din 4 iulie 2016, s-a admis în principiu recursul. În cadrul acestei acțiuni, autoarea excepției a invocat o chestiune prealabilă privind calificarea căii de atac, susținând că, în opinia sa, contrar celor menționate în dispozitivul hotărârii atacate, calea de atac împotriva hotărârii secției CSM în materie disciplinară ar fi apelul, iar nu recursul. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a procedat la analiza cererii de calificare a căii de atac, dezbaterile asupra acesteia fiind consemnate în Încheierea din 10 octombrie 2016, reținând următoarele: reglementările din procedura cercetării disciplinare a magistraților au un caracter special; dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 conțin reglementări speciale, astfel că normele cu caracter general invocate de autoare nu sunt aplicabile; potrivit art. 97 pct. 4 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție judecă *„orice alte cereri date de lege în competența sa”*, iar această sintagmă nu cuprinde și apelul; aceste norme trebuie interpretate prin coroborare cu art. 24 din Legea nr. 304/2004 care prevede competența Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului invocate de autoarea excepției nu confirmă concluzia că, în această materie, trebuie asigurată o cale devolutivă de atac sau un dublu grad de jurisdicție. De asemenea, instanța a considerat că, *„dată fiind specificitatea cauzelor în materia contenciosului disciplinar al magistraților, în cadrul unor astfel de pricini, eventualele critici formulate din perspectiva netemeinicii unei hotărâri atacate, prin care partea recurentă vizează, în realitate, mai mult sau mai puțin explicit, aspecte de nelegalitate a acesteia, pot fi examinate de către instanța de control judiciar, prin încadrarea lor în cazurile de casare prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă”*. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a respins cererea autoarei excepției, de recalificare — din recurs în apel — a căii de atac împotriva hotărârii Secției pentru judecători a CSM în materie disciplinară, și a procedat la soluționarea recursului, după regulile prevăzute de Codul de procedură civilă, referitoare la calea extraordinară de atac a recursului, reținând că nu are competența să soluționeze apeluri în această materie, potrivit art. 97 pct. 4 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 24 din Legea nr. 304/2004. Astfel, instanța a considerat că motivul de recurs referitor la netemeinicia hotărârii atacate, invocat de autoarea excepției de neconstituționalitate, se încadrează între motivele de casare prevăzute la art. 488 din Codul de procedură civilă, a aplicat procedura de filtrare și a admis în principiu recursul. În cursul judecării „recursului” a fost invocată excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată Curtea Constituțională.

17. Curtea reține că dispozițiile criticate din Legea nr. 317/2004, anume art. 51 alin. (3), prevăd că împotriva hotărârilor pronunțate de secțiile CSM în materie disciplinară se poate exercita recurs la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Curtea observă că, încă de la intrarea în vigoare a Legii nr. 317/2004, art. 50 alin. (2) din aceasta prevedea că *„Împotriva hotărârilor prevăzute la alin. (1) se poate exercita recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Competența soluționării recursului aparține Completului de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Din Completul de 9 judecători nu pot face parte membrii cu drept de vot ai Consiliului Superior al Magistraturii și magistratul sancționat disciplinar.”*

18. Asupra dispozițiilor criticate din Legea nr. 317/2004, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 126 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 7 aprilie 2011, Decizia nr. 127 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 8 aprilie 2011, prin Decizia nr. 643 din 1 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 2 martie 2017, constatând constituționalitatea acestora.

19. Cu privire la critica raportată la art. 16 din Constituție, prin Decizia nr. 643 din 1 noiembrie 2016, precitată, paragraful 21, Curtea a reținut că, având în vedere regulile aplicabile răspunderii disciplinare, pe de-o parte, a judecătorilor și procurorilor, iar, pe de altă parte, a funcționarilor publici/salariaților, nu poate fi primită comparația invocată de autoarea excepției, între regulile privind acțiunea disciplinară a judecătorilor și procurorilor și celelalte reguli aplicabile altor categorii profesionale. Diferențele specifice între cei doi termeni ai comparației invocate de autoarea excepției — judecători sau procurori, pe de-o parte, și funcționari publici sau salariați, pe de altă parte — sunt date atât de statutul diferit al acestor categorii profesionale, cât și de rolul constituțional al Consiliului Superior al Magistraturii de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor. Prin aceeași decizie, paragraful 22, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere, în esență, pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014). Având în vedere acestea, Curtea a constatat că prevederile criticate, cuprinse în Legea nr. 317/2004 — care prevăd o procedură disciplinară specială pentru magistrați, diferită față de cea de drept comun — nu contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție, astfel cum au fost interpretate în jurisprudența Curții Constituționale.

20. Referitor la critica privind încălcarea dreptului la un proces echitabil, consacrat prin art. 21 alin. (3) din Constituție și prin art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenție, prin deciziile nr. 126 și nr. 127 din 1 februarie 2011, precitate, Curtea a constatat că „recursul” din materia disciplinară a magistraților este o veritabilă și efectivă cale de atac împotriva hotărârii secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, cale de atac prin care instanța de judecată, ținând seama și de rolul activ pe care trebuie să îl aibă, poate soluționa cauza sub toate aspectele, atât asupra legalității procedurii disciplinare, cât și asupra temeiniciei hotărârii.

21. Curtea a reținut că, referitor la câmpul de aplicare a dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Hotărârea din 23 iunie 1981, pronunțată în Cauza *Le Compte, Van Leuven et De Meyere împotriva Belgiei*, a statuat că procedurile disciplinare intră sub incidența art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială. Astfel, garanțiile dreptului la un proces echitabil implică dreptul părților de a lua cunoștință de toate aspectele litigiului (Hotărârea din 20 februarie 1996, pronunțată în Cauza *Lobo*

Machado împotriva Portugaliei) și presupun respectarea principiului contradictorialității (Hotărârea din 18 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Baccichetti împotriva Franței*).

22. Referitor la competența unor organisme profesionale de a judeca acțiuni disciplinare, Curtea a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a arătat că, în numeroase state ale Consiliului Europei, abaterile disciplinare sunt de competența acestor structuri, iar o asemenea atribuire de competență nu este contrară dispozițiilor Convenției, care impune totuși unul dintre următoarele sisteme: fie jurisdicțiile organismelor profesionale îndeplinesc exigențele art. 6 paragraful 1 din Convenție, fie ele nu le îndeplinesc, și atunci legea națională trebuie să permită accesul la o instanță judecătorească care prezintă toate garanțiile dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzei de către o instanță independentă și imparțială (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 10 februarie 1983, pronunțată în Cauza *Albert et Le Compte împotriva Belgiei*, Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *Bryan împotriva Marii Britanii*, Hotărârea din 20 mai 1998, pronunțată în Cauza *Gautrin și alții împotriva Franței*, Hotărârea din 16 decembrie 2008, pronunțată în Cauza *Frankowicz împotriva Poloniei*, și Hotărârea din 29 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Chaudet împotriva Franței*).

23. Curtea a observat că, potrivit art. 134 alin. (2) din Constituție, Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor. Similar, în alte state europene, acțiunile disciplinare împotriva judecătorilor și procurorilor sunt de competența organismelor naționale echivalente Consiliului Superior al Magistraturii. Astfel, în Franța, Consiliul Superior al Magistraturii este instanță disciplinară a magistraților, iar deciziile pronunțate de acesta pot fi atacate la Consiliul de Stat. În Spania, instanța disciplinară este diferită în funcție de gravitatea faptelor săvârșite, după cum urmează: pentru faptele foarte grave este competent Plenul Consiliului General al Puterii Judiciare; pentru fapte grave este competentă Comisia de disciplină a Consiliului General al Puterii Judiciare; pentru fapte mai puțin grave este competent președintele sau organul de conducere al instanței respective, iar, în acest din urmă caz, sancțiunea constă în avertisment sau amendă. În Italia, potrivit art. 105 din Constituție, măsurile disciplinare referitoare la magistrați sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii; ministrul justiției (care poate fi titularul acțiunii disciplinare), procurorul general de pe lângă Curtea de Casație sau magistratul sancționat pot exercita recurs împotriva deciziilor Secției disciplinare a Consiliului Superior al Magistraturii, în fața Secțiilor Unite ale Curții de Casație, iar instanța de control judiciar are competența de a examina atât respectarea regularității procedurii disciplinare, cât și calificarea faptelor acuzate și temeinicia luării sancțiunii.

24. Curtea a constatat că, în materia răspunderii disciplinare a magistraților, legiuitorul român a adoptat o reglementare similară cu cea a altor țări din Europa, prevăzând — referitor la procedura disciplinară — o fază administrativă, în cadrul căreia cercetarea disciplinară se efectuează de inspectorii din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători, respectiv din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori, și o fază jurisdicțională, care se desfășoară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit dispozițiilor Legii nr. 317/2004 și celor ale Codului de procedură civilă, asigurându-se respectarea principiului contradictorialității, magistratul în cauză fiind citat, putând fi reprezentat de un alt judecător sau procuror ori asistat sau reprezentat de avocat, având dreptul să ia cunoștință de toate actele dosarului și să solicite administrarea de probe în apărare. Împotriva hotărârii

de sancționare a secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii există o cale de atac, și anume recursul în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, prevăzut de art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 [devenit, după republicare, art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004].

25. În concluzie, Curtea a constatat că **acest „recurs” nu trebuie calificat ca fiind cea cale extraordinară de atac prevăzută de Codul de procedură civilă, ci ca o veritabilă cale de atac devolutivă împotriva hotărârii organului disciplinar** (Consiliul Superior al Magistraturii, prin secțiile sale, având rolul unei instanțe de judecată) — cale de atac soluționată de către o instanță judecătorească, anume Înalta Curte de Casație și Justiție, prin luarea în considerare a tuturor aspectelor și prin verificarea atât a legalității procedurii, cât și a temeiniciei hotărârii instanței disciplinare. Acesta este și sensul art. 134 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia *„Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție”*.

26. Ținând cont de această jurisprudență, Curtea reține că, după data de 15 februarie 2013, dată la care a intrat în vigoare Codul de procedură civilă, recursul a devenit o veritabilă cale extraordinară de atac. Astfel, în reglementarea actuală, recursul este calea de atac de reformare prin care se realizează exclusiv un control de legalitate a hotărârii atacate. Acest rol al recursului, care ține de esența sa, este rațiunea pentru care, în principiu, în sistemul actualului Cod de procedură civilă, instanța de drept comun, în ceea ce privește recursul, este Înalta Curte de Casație și Justiție. Potrivit art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pot forma obiect al recursului și alte hotărâri, în cazurile expres prevăzute de lege, cum ar fi dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004. Recursul nu poate fi exercitat decât pentru motive de nelegalitate, deoarece părțile au avut la dispoziție o judecată în fond, în fața primei instanțe. Așadar, instanța de recurs nu judecă pricina, ci controlează legalitatea hotărârii instanței de fond. Cu toate acestea, actuala reglementare menține norma din reglementarea anterioară, referitoare la posibilitatea administrării în instanța de recurs a înscrisurilor noi, prin art. 492 din Codul de procedură civilă. Însă în noua reglementare nu mai este prevăzută vreo normă similară celei din art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865, care să permită, în cazurile prevăzute de lege, recursul cu caracter devolutiv. Așa cum a reținut Curtea, prin Decizia nr. 634 din 27 octombrie 2016, paragraful 21, natura juridică a recursului în sistemul căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești a cunoscut modificări de-a lungul timpului, recursul fiind considerat uneori o cale de atac ordinară, alteori, deși considerat o cale extraordinară de atac, el a putut fi exercitat și pentru motive de netemeinicie a hotărârii, pentru ca în prezent, în noua reglementare a acestei instituții juridice, recursul să fie calificat ca fiind o cale extraordinară de atac, exercitat exclusiv pentru motive de nelegalitate a hotărârii. Prin prevederile art. 488 din Codul de procedură civilă, care consacră motivele de casare ale unor hotărâri judecătorești, legiuitorul a acordat o eficiență sporită principiului conform căruia recursul este o cale de atac nedevolutivă. Astfel, spre deosebire de vechea reglementare, care institua posibilitatea examinării cauzei sub toate aspectele (conform art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865), noile norme nu mai prevăd nicio excepție de la regula mai sus amintită. Pe de altă parte, potrivit art. 7 alin. (2) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, *„în cazul în care printr-o lege specială se prevede că hotărârea judecătorească de primă instanță este «supusă recursului» sau că «poate fi atacată cu recurs» ori, după caz, legea specială folosește o altă*

expresie similară, aceasta va fi supusă numai apelului la instanța ierarhic superioară”. Singurele excepții de la această regulă sunt cele prevăzute de art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012, iar procedura disciplinară reglementată de Legea nr. 317/2004 nu este prevăzută printre ele.

27. Ulterior intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, prin Decizia nr. 778 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 17 aprilie 2018, Curtea a statuat, la paragraful 20, că *„numai hotărârile judecătorești sunt susceptibile de a fi atacate cu recurs, cale extraordinară de atac, având în vedere că legiuitorul, în reglementarea obiectului recursului prin art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, s-a îndepărtat de la formularea fostului art. 299 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 și nu a mai preluat teza referitoare la hotărârile altor organe cu activitate jurisdicțională care sunt susceptibile de recurs, drept cale extraordinară de atac.”* De asemenea, prin Decizia nr. 45 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 5 martie 2018, paragrafele 151—154, Curtea a statuat că recursul, potrivit Codului de procedură civilă, este o cale extraordinară de atac. Potrivit art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *„Hotărârile date în apel, cele date, potrivit legii, fără drept de apel, precum și alte hotărâri în cazurile expres prevăzute de lege sunt supuse recursului”*. Sintagma *„alte hotărâri în cazurile expres prevăzute de lege sunt supuse recursului”* este menită să acopere orice situație în care legea ar putea prevedea că o anumită hotărâre este supusă recursului, fie ca singură cale de atac, fie ca o a doua, după exercitarea uneia care să fie denumită și reglementată altfel decât apel (plângere, contestație etc.). Curtea a apreciat că numai cea de-a doua situație ține de recursul văzut ca o cale extraordinară de atac. În prima situație, când hotărârea supusă recursului nu este o hotărâre judecătorească, recursul astfel exercitat nu poate fi calificat drept cale extraordinară de atac. Astfel, Curtea a constatat că *„recursul în materie disciplinară la Înalta Curte de Casație și Justiție este o cale devolutivă de atac, pentru că acesta este sensul, până la urmă, al prevederilor art. 134 alin. (3) din Constituție și al Deciziei Curții Constituționale nr. 148 din 16 aprilie 2003”*.

28. Curtea constată că în același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, prin Hotărârea din 21 iunie 2016, pronunțată în Cauza *Ramos Nunes De Carvalho E Sá împotriva Portugaliei*, paragraful 98, a considerat că garanția organizării unei ședințe publice, în cadrul procedurii disciplinare împotriva judecătorilor, contribuie la echitatea acesteia, în sensul art. 6 paragraful 1, prin intermediul unei proceduri cu caracter contradictoriu, la cel mai înalt nivel de transparență față de judecători și societate, și la acordarea tuturor garanțiilor unui proces echitabil. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenție, în cadrul controlului realizat de Secția contencios din cadrul Curții Supreme de Justiție, în procedurile disciplinare îndreptate împotriva reclamantei, deoarece nu s-a îndeplinit garanția de a organiza o ședință publică. Curtea a observat că a existat o controversă asupra faptelor și că sancțiunile la care reclamanta risca să fie supusă aveau un caracter grav, fiind de natură să aducă prejudicii reputației profesionale și credibilității reclamantei (a se vedea, *mutatis mutandis*, Hotărârea din 4 martie 2014, pronunțată în Cauza *Grande Stevens și alții împotriva Italiei*, paragraful 122).

29. Având în vedere jurisprudența sa constantă, atât cea anterioară, cât și cea ulterioară intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, Curtea reține că, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât că numai o anumită interpretare este conformă cu

Constituția, menținându-se astfel prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, atât instanțele judecătorești, cât și organele administrative trebuie să se conformeze deciziei Curții și să o aplice ca atare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 7 iulie 2011). Pentru a da o forță sporită deciziei și fără a marca o reconsiderare a jurisprudenței sale, Curtea, prin prezenta decizie, va constata neconstituționalitatea oricărei alte interpretări pe care instanța judecătorească ar putea să o atribuie art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, față de cea consacrată prin Decizia nr. 126 din 1 februarie 2011.

30. Astfel, întrucât recursul reglementat de art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 este singura cale de acces la o instanță judecătorească, în materie disciplinară, a judecătorilor și procurorilor, **această cale de atac împotriva hotărârilor secțiilor CSM trebuie să fie una efectivă, devolutivă, care să asigure toate garanțiile dreptului de acces la instanță și al unui proces echitabil, prin luarea în considerare a tuturor aspectelor și prin verificarea atât a legalității procedurii, cât și a temeiniciei hotărârii instanței disciplinare**, acesta fiind și sensul art. 134 alin. (3) din Constituție. În măsura în care acest „recurs”, prevăzut de dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, este calificat drept calea extraordinară de atac prevăzută de Codul de procedură civilă, aceste dispoziții sunt neconstituționale, întrucât nu asigură un remediu efectiv, care să fie la dispoziția unui magistrat sancționat disciplinar, în fața unei instanțe, așa cum impun dispozițiile art. 134 alin. (3) din Constituție, și jurisprudența constantă a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

31. De asemenea, lipsa unui remediu efectiv împotriva hotărârii secției CSM, pronunțate în materie disciplinară, care să permită instanței analiza încălcării drepturilor sub toate aspectele, este de natură să conducă la încălcarea dreptului fundamental la un proces echitabil, sub aspectul dreptului de acces la o instanță. Aceasta întrucât, pe calea recursului reglementat de Codul de procedură civilă, nu se pot invoca motive de netemeinicie a hotărârii atacate, ci numai motive de nelegalitate, iar în recurs nu se pot administra probe, cu excepția înscrisurilor noi.

32. Așadar, în măsura în care art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 se interpretează în sensul că recursul prevăzut de

acesta este calea extraordinară de atac, prevăzută de Codul de procedură civilă, sunt încălcate dispozițiile art. 21 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

33. De altfel, Curtea observă că, după intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă, legiuitorul a intervenit numai cu privire la calea de atac în cazul hotărârilor CSM privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor. Astfel, art. 29 din Legea nr. 317/2004 a fost modificat prin art. 52 din Legea nr. 76/2012, iar calea de atac împotriva hotărârilor plenului CSM, privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor, a fost modificată din recurs, în vechea reglementare (recurs care, fiind declarat împotriva unei hotărâri care nu putea fi atacată cu apel, era o cale de atac devolutivă, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele, potrivit art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865), în contestație, în actuala reglementare. De asemenea, se reține că nici în ultimul Proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, aflat în procedura legislativă la data efectuării prezentului control de constituționalitate, nu s-a propus modificarea, în mod corespunzător, a art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004.

34. În final, referitor la dispozițiile din Codul de procedură civilă criticate, Curtea constată că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, deoarece stabilesc competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a judeca recursurile declarate împotriva hotărârilor curților de apel, precum și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege (pct. 1), precum și orice alte cereri date prin lege în competența sa (pct. 4). Aceste dispoziții se corelează cu art. 24 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, potrivit căreia „*Completele de 5 judecători judecă apelurile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, judecă recursurile în casație împotriva hotărârilor pronunțate în apel de completele de 5 judecători după admiterea în principiu, soluționează contestațiile împotriva încheierilor pronunțate în cursul judecății în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, soluționează cauzele în materie disciplinară potrivit legii și alte cauze date în competența lor prin lege.*”

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Angela Tașiana Pop în Dosarul nr. 671/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 Judecători și constată că dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt constituționale doar în măsura în care se interpretează că „*recursul*” prevăzut de acestea este o cale devolutivă de atac împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, pronunțate în materie disciplinară.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 97 pct. 1 și 4 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 Judecători și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 mai 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru completarea anexei nr. 22 la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002
privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor
și comunelor din județul Botoșani**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La anexa nr. 22 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Dersca” la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 692 și 692 bis din 20 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, la secțiunea I „Bunuri imobile”, după poziția nr. 530 se introduc trei noi poziții, pozițiile nr. 531—533, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Sirma Caraman,
secretar de stat

București, 12 iulie 2018.
Nr. 528.

ANEXĂ

COMPLETĂRI
la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Dersca

Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elemente de identificare	Anul dobândirii sau dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Situația juridică actuală (denumire act proprietate sau alte acte doveditoare)
531	1.6.2	Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” — Dersca, corp 1	Suprafață construită la sol 378 mp, școală corp 1, din cărămidă și acoperită cu învelitoare din tablă, fără certificat de performanță energetică și lift Vecini: N — Teren sport școală S — DS 925 E — HC 1031 V — Cămin Cultural Dersca C.F. Dersca nr. 50522 Nr. cadastral 50522 — C2	1921	200.023,30	Domeniul public al comunei Dersca, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 4/2018, Legea educației naționale nr. 1/2011
532	1.6.2	Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” — Dersca, corp 2	Suprafață construită la sol 594 mp, școală construită din cărămidă, acoperită cu tablă, compusă din patru săli de clasă, trei magazine, o bibliotecă, o sală de sport, două holuri, o cancelarie, un cabinet și o terasă Vecini: N — DJ 291 B S — DS 532 E — Proprietate privată V — Pintilei Gheorghe C.F. Dersca nr. 50193 Nr. cadastral 50193 — C1	1948	617.971,54	Domeniul public al comunei Dersca, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 4/2018, Legea educației naționale nr. 1/2011
533	1.6.2	Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” — Dersca, corp 3	Suprafață construită la sol 537 mp, unitate de învățământ gimnazial, școală corp 3, edificată în anul 1978, fără certificat de performanță energetică și lift Vecini: N — Primăria Dersca S — DS 171 E — Cămin Cultural Dersca V — DS 171 C.F. Dersca nr. 51276 Nr. cadastral 51276 — C1	1978	793.025,52	Domeniul public al comunei Dersca, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 4/2018, Legea educației naționale nr. 1/2011

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 909 din 19 iulie 2018

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 1.163 din 18 iulie 2018

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 674/252/2012 privind aprobarea formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a Normelor metodologice privind utilizarea și modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu

Având în vedere Referatul de aprobare nr. S.P. 8.343/19.07.2018 al Ministerului Sănătății și nr. D.G. 3.085/18.07.2018 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— titlului VIII „Asigurările sociale de sănătate” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 537/2018 privind modificarea unor acte normative referitoare la Programul pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor pentru pensionari;

— Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 397/836/2018 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2018 a Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 972/2006 pentru aprobarea Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 674/252/2012 privind aprobarea formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a Normelor metodologice privind utilizarea și modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 2 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 1, punctul I „Componenta prescriere” se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

2. La anexa nr. 2, capitolul I punctul 6, subpunctul 6.9 va avea următorul cuprins:

„6.9. DCI-uri din cadrul sublistei B, prescrise în regim de compensare 90% din prețul de referință pentru pensionarii cu venituri din pensii și indemnizație socială pentru pensionari de până la 990 lei/lună inclusiv, indiferent dacă realizează sau nu alte venituri;”.

3. La anexa nr. 2, capitolul II punctul I „Modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție

personală — componenta prescriere”, la punctul 2 litera a), subpunctul (iii) va avea următorul cuprins:

„(iii) se bifează «Pensionar» pentru toate persoanele care își dovedesc această calitate printr-un cupon de pensie; pentru pensionarii care realizează venituri din pensii și indemnizație socială pentru pensionari de până la 990 lei/lună inclusiv, indiferent dacă realizează sau nu alte venituri, se bifează categoria «lista B 90%»”.

4. La anexa nr. 2, capitolul II punctul I „Modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală — componenta prescriere”, la punctul 4, litera h) va avea următorul cuprins:

„h) «% Preț ref.» — se notează, după caz: procentul corespunzător de compensare (90%, 50%, 100% sau 20% din prețul de referință) al medicamentelor corespunzătoare DCI-urilor din sublistele A, B, C (secțiunea C1) și D; procentul de compensare 90% din prețul de referință al medicamentelor corespunzătoare DCI-urilor din sublista B pentru pensionarii cu venituri din pensii și indemnizație socială pentru pensionari de până la 990 lei/lună inclusiv, indiferent dacă realizează sau nu alte venituri, pentru prescripțiile a căror contravaloare la nivelul prețurilor de referință/prescripție este de până la nivelul prevăzut în contractul-cadru; procentul de compensare 100% din prețul de referință al medicamentelor corespunzătoare DCI-urilor din sublistele A, B, C (secțiunile C1 și C3) și D, conform prevederilor legale în vigoare, pentru: copii (cu vârsta sub 18 ani), tineri cu vârsta cuprinsă între 18 și 26 de ani, dacă sunt elevi, inclusiv absolvenți de liceu până la începutul anului universitar, dar nu mai mult de 3 luni, ucenici sau studenți, gravide/lăuze; procentul de compensare 100% din prețul de referință aferent sublistelor A, B, C (secțiunea C1) și D pentru categoriile de asigurați beneficiari ai legilor speciale (veterani, revoluționari, persoane cu handicap etc.); procentul de compensare 100% din prețul de decontare pentru DCI-urile din sublista C (secțiunea C2) pentru toate categoriile de asigurați beneficiari de programe/subprograme naționale de sănătate curative, în conformitate cu prevederile normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative, aprobate prin ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;”.

5. La anexa nr. 2, capitolul II punctul II „Modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție

personală — componenta eliberare”, la punctul 3, litera e) va avea următorul cuprins:

„e) «Denumire comercială» — farmacistul va menționa în această rubrică și în fața persoanei care ridică medicamentele (asigurat sau împuternicitul acestuia) medicamentele pe care le eliberează. În cazul testelor de automonitorizare, farmacia va specifica în cadrul acestei rubrici sintagma «teste de automonitorizare», iar la rubrica «Valoare compensare» va înscrie suma rezultată ca urmare a înmulțirii numărului de teste de automonitorizare eliberate cu prețul de decontare stabilit pentru un test de automonitorizare. În situația în care primitorul renunță la anumite DCI-uri/medicamente și/sau materiale sanitare cuprinse în prescripția medicală electronică on-line și off-line, farmacistul va completa componenta eliberare numai cu medicamentele eliberate și va lista un exemplar al acesteia, pe care primitorul semnează, cu precizarea pozițiilor (din componenta prescriere) corespunzătoare medicamentelor la care renunță, nefiind permisă eliberarea altor medicamente/materiale sanitare din farmacie în cadrul sumei respective. În cazul DCI-urilor din sublista B prescrie pensionarilor care realizează venituri din pensii și indemnizație socială pentru pensionari de până la 990 lei/lună inclusiv, indiferent dacă realizează sau nu alte venituri, la rubrica «Valoare compensare» se vor trece pentru fiecare medicament valoarea de compensare corespunzătoare aplicării cotei de 50% din prețul de referință, notându-se în paranteză «CNAS», și valoarea de compensare de 40% din prețul de referință, notându-se în paranteză «MS», pentru prescripțiile a căror contravaloare la nivelul prețului de referință este de până la nivelul prevăzut în contractul-cadru.

În cazul eliberării fracționate, în ceea ce privește atât numărul, cât și cantitatea din fiecare medicament, farmacistul va completa atât componenta eliberare, cât și componenta eliberare pentru pacient și va înmâna primitorului componenta eliberare pentru pacient pentru a se prezenta la aceeași farmacie sau la o alta;”.

Art. II. — Prescripțiile medicale electronice emise de furnizorii de servicii medicale anterior intrării în vigoare a prezentului ordin se pot elibera de către farmaciile până la data expirării termenului de valabilitate al prescripției medicale stabilit potrivit prevederilor legale în vigoare la data prescrierii medicamentului.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pinte

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Răzvan-Teohari Vulcănescu

I. Componenta prescriere

Serie.....Numar.....

 MF**1. Unitate medicală** AMBULATORIU

Adresa

 SPITAL

CUI ROMÂNIA

 ALTELE.....

CAS /Contract - conventie...../.....

Telefon / Fax medic prescriptor(cu prefixul de tara).....

...../...../.....

Email medic prescriptor.....

 MF - MM**2. Asigurat**

FO/RC.....

 Salariat Revolutionar

Nume.....

 Co-asigurat Handicap

Prenume.....

 Liber profesionist PNS

CID/CNP

 Copil(<18 ani) Ajutor socialCE

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 Elev/Ucenic/Student (18-26ani) Șomaj

PASS

 Gravida/Lehuza Personal contractual

Data nașterii/...../.....

 Pensionar Card European(CE)Sexul M FCetățenie Veteran Acorduri internaționale Lista B 90% Alte categorii.....**3. a) Diagnostic / Cod Diag.**

b) PNS.....

4. Data prescriere/...../.....

Poziție	Cod diag.	Tip diag.	Denumire comună internațională / Denumire comercială / Forma Farmaceutică / Concentrație	D. S.	Cantitate (UT)	Număr zile tratament	%Preț ref.	Listă
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								

Poziție	5. Justificarea medicală prescriere denumire comercială

Nume și parafă medic prescriptor

Semnătură medic prescriptor

L.S Unitate

Folosește-ți drepturile!**Alege să fii corect informat!****La întocmirea rețetei, solicită medicului precizări privind prețurile medicamentelor recomandate**

Acest document a fost înregistrat cu numărul...../.....În Sistemul Informatic pentru Prescripția Electronică al CNAS.

Acest document a fost generat și semnat electronic conform prevederilor Legii nr. 455/2001 și ale Hotărârii Guvernului nr. 1259/2001 de către:.....cu certificatul numărul.....din dataemis de

.....furnizor de servicii de certificare acreditat conform legii.

Acest document a fost imprimat folosind aplicația.....dezvoltată de.....

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 910 din 19 iulie 2018

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 1.161 din 18 iulie 2018

ORDIN
pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății
și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 397/836/2018
privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2018
a Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii
și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale,
a medicamentelor și a dispozitivelor medicale
în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019

Având în vedere Referatul de aprobare nr. S.P. 8.341 din 19.07.2018 al Ministerului Sănătății și nr. D.G. 3.083 din 18.07.2018 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— art. 229 alin. (4) și art. 291 alin. (2) din titlul VIII „Asigurări sociale de sănătate” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 186/2009 privind aprobarea Programului pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 537/2018 privind modificarea unor acte normative referitoare la Programul pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor pentru pensionari;

— Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 972/2006 pentru aprobarea Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — În tot cuprinsul anexelor nr. 3, 6 și 36 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 397/836/2018 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2018 a Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 273 și 273 bis din 28 martie 2018, cu modificările ulterioare, sintagma „venituri din pensii și indemnizație socială pentru pensionari, de până la 900 lei/lună inclusiv, indiferent dacă realizează sau nu alte venituri” se înlocuiește cu sintagma „venituri din pensii și indemnizație socială pentru pensionari, de până la 990 lei/lună inclusiv, indiferent dacă realizează sau nu alte venituri”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pintea

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Răzvan-Teohari Vulcănescu

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 911 din 19 iulie 2018

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 1.162 din 18 iulie 2018

O R D I N

pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 726/507/2017 privind aprobarea Normelor tehnice de realizare a Programului pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor pentru pensionarii care realizează venituri din pensii și indemnizație socială pentru pensionari, de până la 900 lei/lună inclusiv, indiferent dacă realizează sau nu alte venituri

Având în vedere Referatul de aprobare nr. S.P. 8.342 din 19.07.2018 al Ministerului Sănătății și nr. D.G. 3.084 din 18.07.2018 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

- Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 186/2009 privind aprobarea Programului pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 537/2018 privind modificarea unor acte normative referitoare la Programul pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor pentru pensionari;
- Hotărârii Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 972/2006 pentru aprobarea Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 726/507/2018 privind aprobarea Normelor tehnice de realizare a Programului pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor pentru pensionarii care realizează venituri din pensii și indemnizație socială pentru pensionari, de până la 900 lei/lună inclusiv, indiferent dacă realizează sau nu alte venituri, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 3 iulie 2017, se modifică după cum urmează:

1. Titlul ordinului va avea următorul cuprins:

„O R D I N

**privind aprobarea Normelor tehnice de realizare
a Programului pentru compensarea cu 90%
a prețului de referință al medicamentelor
pentru pensionarii care realizează venituri din pensii
și indemnizație socială pentru pensionari,
indiferent dacă realizează sau nu alte venituri,
potrivit Hotărârii Guvernului nr. 186/2009
privind aprobarea Programului pentru compensarea
cu 90% a prețului de referință al medicamentelor”**

Ministrul sănătății,
Sorina Pintea

2. Titlul anexei va avea următorul cuprins:

**„NORME TEHNICE
de realizare a Programului pentru compensarea cu 90%
a prețului de referință al medicamentelor
pentru pensionarii care realizează venituri din pensii
și indemnizație socială pentru pensionari,
indiferent dacă realizează sau nu alte venituri,
potrivit Hotărârii Guvernului nr. 186/2009
privind aprobarea Programului pentru compensarea
cu 90% a prețului de referință al medicamentelor”**

3. În tot cuprinsul ordinului, sintagma „venituri din pensii și indemnizație socială pentru pensionari, de până la 900 lei/lună inclusiv, indiferent dacă realizează sau nu alte venituri” se înlocuiește cu sintagma „venituri din pensii și indemnizație socială pentru pensionari, de până la 990 lei/lună inclusiv, indiferent dacă realizează sau nu alte venituri”.

4. În tot cuprinsul ordinului, sintagma „0—900 lei/lună” se înlocuiește cu sintagma „0—990 lei/lună”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Răzvan-Teohari Vulcănescu

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN**privind modificarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 881/2018 pentru aprobarea documentelor justificative privind raportarea activității realizate de către furnizorii de servicii medicale și medicamente — formulare unice pe țară, fără regim special**

Având în vedere referatul de aprobare al direcției generale relații contractuale a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. DRC 596 din 18.07.2018 și al Direcției generale medic-șef nr. MSSM 2.134 din 18.07.2018 din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— art. 189 alin. (1) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 537/2018 privind modificarea unor acte normative referitoare la Programul pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor pentru pensionari;

— Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 397/836/2018 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2018 a Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările ulterioare;

— art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 881/2018 pentru aprobarea documentelor justificative privind raportarea activității realizate de către furnizorii de servicii medicale și medicamente — formulare unice pe țară, fără regim special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 și 365 bis din 26 aprilie 2018, se modifică după cum urmează:

1. În tot cuprinsul anexelor 8-a și 8-b, sintagma „pensionari 0—900 lei” se înlocuiește cu sintagma „pensionari 0—990 lei”.

2. În tot cuprinsul anexelor 8-a și 8-b sintagma „prescripțiilor 0—900 lei” se înlocuiește cu sintagma „prescripțiilor 0—990 lei”.

Art. II. — Prevederile prezentului ordin se aplică începând cu raportarea activității lunii iulie 2018, pentru activitatea desfășurată începând cu data intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 537/2018.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Răzvan-Teohari Vulcănescu

București, 18 iulie 2018.

Nr. 1.164.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

